

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 20.338 van 12 december 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Italiaanse nationaliteit te zijn, op 24 september 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) van 24 juli 2008, aan verzoeker ter kennis gebracht op 25 augustus 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 7 november 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. BOVEN, die loco advocaat M. VAN KELECOM verschijnt voor verzoekende partij en van advocaat Th. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart te zijn geboren te Genk op 28 oktober 1970 en de Italiaanse nationaliteit te hebben.

Verzoeker is sinds 1992 verscheidene malen in aanraking gekomen met het gerecht veelal naar aanleiding van criminaliteit gerelateerd aan zijn drugsverslaving.

Op 14 augustus 1998 erkent de hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering G.D. Limburg, van Hasselt verzoeker als invalide met 66 % werkonbekwaamheid en krijgt hij een invaliditeitsuitkering.

Op 15 april 2005 wordt verzoeker van ambtswege afgevoerd.

Op 25 februari 2008 maakt de gemeente Bilzen een aanvraag tot inschrijving over.

Op 5 mei 2008 doet verzoeker een aanvraag tot vestiging als begunstigde van het verblijfsrecht en legt het bewijs voor van inkomen en ziekteverzekering en bewijzen dat hij België niet verlaten heeft.

Op 24 juli 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, hem op 25 augustus 2008 ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“In uitvoering van artikelen 51 §2 / 51 § 3, derde lid /52, §3 / 52, § 4, vijfde lid, (1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving / verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (1), aangevraagd op 05/05/2008 (datum) door C.R.(...) geboren te Genk, op (in) 28.10.1970 van Italië nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt een bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen (1).

Reden van de beslissing (2):

(...)

X Het recht op verblijf wordt geweigerd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Persoonlijk gedrag van de betrokkene waardoor zijn verblijf ongewenst is om redenen van openbare orde of nationale veiligheid: Betrokkene werd op 30.03.2007 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Tongeren tot 2 maand gevangenisstraf wegens wapens, verboden wapen, fabricatie, verkoop, invoer, dragen. Op 11.09.2007 volgde een tweede veroordeling door dezelfde rechtbank wegens: Weerspanning, inbreuk op wetgeving inzake drugs, verdovende middelen, - onwettig bezit en verdovende middelen – Heronium (heroïne). (...)

2. Onderzoek van het beroep

In een vijfde middel voert verzoeker de schending aan van het evenredigheids- en proportionaliteitsbeginsel alsmede van artikel 8 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955.

Verzoeker stelt dat hij niet ontkent dat hij een aantal keren veroordeeld werd, doch stelt dat hij zijn straffen volledig heeft uitgezeten. De getroffen maatregel komt verzoeker over als een bijkomende straf, hetgeen niet redelijk is. Bovendien dateren de feiten waarop de veroordelingen betrekking hebben van jaren terug. Verzoeker stelt dat door enkel en alleen te verwijzen naar de opgelopen veroordelingen, de minister geenszins de vereiste afweging tussen individueel en algemeen belang gemaakt heeft, noch heeft hij rekening gehouden met de banden die verzoeker heeft met België en de quasi onbestaande banden met het land van nationaliteit, Italië. Verzoeker verwijst hiervoor ook naar artikel 27 van de Europese richtlijn 2004/38/EG van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (hierna verkort Richtlijn 2004/38/EG) en naar artikel 28.1 van de Richtlijn 2004/38/EG dat bepaalt dat: “1. alvorens een besluit tot verwijdering van het grondgebied om redenen van openbare orde of openbare veiligheid te nemen neemt een gastland de duur van het verblijf van de betrokkene op zijn grondgebied, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het gastland en de mate waarin hij

bindingen heeft met zijn land van oorsprong, overweging...” Verzoeker is enkel nog op papier een Italiaan. Ook het gezinsleven van verzoeker is verankerd in België. Hij is in België geboren en woont al heel zijn leven in België, verzoeker heeft school gelopen in België, verzoeker zijn moeder is begraven in België en zijn vader verblijft in België in een rustoord, het Nederlands is de moedertaal van verzoeker en hij heeft een Belgische invaliditeitsuitkering. Gelet op het feit dat verzoeker in België geboren is en heel zijn leven in België heeft gewoond, een duurzame relatie heeft met een Belgische en haar zoon, heeft verzoeker eigenlijk geen enkele band meer met het land waarvan hij de nationaliteit heeft, namelijk Italië.

Verzoeker diende op 5 mei 2008 een aanvraag in om machtiging tot verblijf voor meer dan 3 maanden als begunstigde van het verblijfsrecht op grond van artikel 40, §4, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet). Artikel 50, § 2, 4° van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenbesluit), bepaalt dat verzoeker een bewijs van voldoende bestaansmiddelen moet neerleggen, waarbij onder andere een invaliditeitsuitkering in aanmerking wordt genomen en een ziektekostenverzekering. Verzoeker legt bij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden een kopie van zijn paspoort neer, een bewijs van inkomen en bewijs dat hij België niet heeft verlaten.

Daargelaten de vraag of verzoeker wel een aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden diende in te dienen, vermits uit de stukken van het administratief dossier duidelijk blijkt dat hij sinds zijn ambtshalve afvoering uit het bevolkingsregister, gedurende vijf jaar regelmatig en ononderbroken in het Rijk heeft verbleven, waardoor hem bijgevolg een machtiging tot vestiging diende te worden verleend, blijkt dat artikel 43 van de Vreemdelingenwet, dat een omzetting vormt van artikel 27 van de Richtlijn 2004/38/EG bepaalt dat

“de binnenkomst en het verblijf aan de burgers van de Unie en hun familieleden slechts geweigerd worden om redenen van openbare orde, van nationale veiligheid of van volksgezondheid en zulks binnen de hierna vermelde perken:

(...)

2° de om redenen van openbare orde of nationale veiligheid genomen maatregelen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokkenen. Strafrechtelijke veroordelingen vormen als zodanig geen reden voor deze maatregelen. Het gedrag van de betrokkene moet een actuele, werkelijk en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormen. Motiveringen die los staan van het individuele geval of die verband houden met algemene preventieve redenen mogen niet worden aangevoerd.”

Het evenredigheidsbeginsel houdt in dat gemachtigde van de minister een belangenafweging moet maken. De parlementaire stukken verwijzen hierbij naar de preambule van de Richtlijn 2004/38/EG (23ste overweging) die in herinnering brengt het feit dat de verwijdering van burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde of nationale veiligheid ernstige schade kan toebrengen aan de personen die zich, op grond van de hun door het Verdrag verleende rechten en vrijheden, daadwerkelijk in het gastland hebben geïntegreerd. Om deze redenen wordt de draagwijdte ervan, op basis van het evenredigheidsprincipe, beperkt door artikel 28, §1 van de Richtlijn 2004/38/EG dat het volgende bepaalt: “Alvorens een besluit tot verwijdering van het grondgebied om redenen van openbare orde of nationale veiligheid te nemen, neemt het gastland de duur van het verblijf van de betrokkene op zijn grondgebied, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het gastland en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong, in overweging” (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2845/001 p. 60-63). Verweerder diende aldus

bij het vaststellen van een schending van de openbare orde tevens een belangenafweging te maken. Uit de aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker in 1970 geboren werd in België, doch de Italiaanse nationaliteit verkreeg, dat hij 35 jaar lang over geldige verblijfsdocumenten beschikte tot hij in 2005 ambsthalf werd geschrapt. Voor zijn herinschrijving diende hij aan te tonen dat hij België niet langer dan 1 jaar had verlaten, waarvan hij de bewijzen neerlegde en deze ook bij zijn aanvraag tot verblijf van meer dan 3 maanden voegde.

De bestreden beslissing motiveert het volgende:

X Het recht op verblijf wordt geweigerd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Persoonlijk gedrag van de betrokkene waardoor zijn verblijf ongewenst is om redenen van openbare orde of nationale veiligheid: Betrokkene werd op 30.03.2007 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Tongeren tot 2 maand gevangenisstraf wegens wapens, verboden wapen, fabricatie, verkoop, invoer, dragen. Op 11.09.2007 volgde een tweede veroordeling door dezelfde rechtbank wegens: Weerspannigheid, inbreuk op wetgeving inzake drugs, verdovende middelen, - onwettig bezit en verdovende middelen – Heronium (heroïne).

De bestreden beslissing verwijst aldus naar twee recente veroordelingen, waarbij verzoeker door zijn persoonlijk gedrag de openbare orde heeft geschaad, doch nergens weegt verweerder de zwaarwichtigheid van de feiten, en het gevaar dat hij vormt voor de openbare orde af tegen de belangen van verzoeker, namelijk zijn hechte band met België waar hij al z'n hele leven woont en zijn nauwelijks bestaande banden met het land waarvan hij de nationaliteit heeft, doch waar hij nooit verbleven heeft. Uit de bestreden beslissing kan niet worden afgeleid dat verweerder de evenredigheidsstoets die eveneens wordt opgelegd door artikel 43 van de Vreemdelingenwet, heeft gedaan.

Het vijfde middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Vernietigd wordt de beslissing van de minister van Migratie- en asielbeleid van 24 juli 2008, genomen ten aanzien van X, houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden, met bevel om het grondgebied te verlaten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.